DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 15. | Katowice, dnia 20 listopada 1936 r. | Rok IV.

TREŚĆ:

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

Odznaczenia.

Z okazji 18 rocznicy Niepodległości Państwa Polskiego Prezydium Rady Ministrów nadało odznaczenia następującym pracownikom:

a) Srebrny Krzyż Zasługi:

1) WĘGRZYN Stanisław — p. o. kierownik oddziału Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów
2) ZIEGELHEIM Michał — naczelnik urzędu pocztowo-telekomunikacyjnego Piekary Śląskie
3) PAJĄK Franciszek — technik w urzędzie telefoniczno-telegraficznym Chorzów
4) SMOLNICKI Teofil — kontroler w urzędzie telefoniczno-telegraficznym Bielsko
5) PINTSCHER Józef — kontroler w urzędzie pocztowym Bielsko 1

b) Brązowy Krzyż Zasługi:

1) HANDZEL Alojzy — nadzorca w urzędzie telefoniczno-telegraficznym Bielsko
2) HASTEROK Antoni—ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Łagiewniki Śl.
3) JENDRYSIK Joachim — nadzorca w urzędzie telefoniczno-telegraficznym Katowice
4) KAŁUŻA Piotr — ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Lubliniec
5) KARNÓWKA Józef — ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Katowice 1
6) KLEIMAN Paweł — pocztylion w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Skoczów
7) KOPEL Justyn, ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Rybnik 1
8) KOPYTO Jan — starszy ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Lubliniec
9) PAWEŁKA Franciszek — pocztylion w urzędzie pocztowym Katowice 1
10) SKAPCZYK Augustyn — ekspedient w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Pszczyna

№ SO. 10 z dnia 18 listopada 1936 r.

POUCZAJ, ŻE DOBRZE ZAADRESOWANA KOPERTA PRZYŚPIESZA DORĘCZENIE PRZESYŁKI.

POCZTA.

113.

Zrywanie znaczków pocztowych z przekazów zagranicznych.

Zachodzą w dalszym ciągu wypadki, że do I. K. R. nadchodzą przekazy zagraniczne z niektórych urzędów ze śladami gwałtownego zdarcia z nich znaczków pocztowych.

Wobec tego polecam urzędom i agencjom pocztowym zwracać baczną uwagę na stan nadchodzący do nich przekazów z zagranicy i w razie zauważenia braku znaczków, bezpośrednio po nadejściu przekazów, zaznaczać fakt ten w miejscu ich zdarcia ewentl. odpadnięcia, lub też na karteczce nalepionej na przekazie tak, by nie zakrywała ona znamion przekazu.

W wypadku następnego stwierdzenia braku tychże, w toku czynności służbowych, winny urzędy i agencje przeprowadzać natychmiast dochodzenia, celem ustalenia winnych ewentualnego zdzierania tychże i przesyłać do I. K. R. odpowiednie wyjaśnienia. Da to bowiem Izbie możność dalszej obserwacji przekazów zagranicznych w tym kierunku.

Na taki stan rzeczy użalają się Zarządy poczt. zagraniczne i proszą, aby wypadki tego rodzaju nie miały w przyszłości miejsca. Rzuca to ujemne światło na polską pocztę oraz przysparza czynności tak Dyrekcji, która zmuszona jest przeprowadzać dochodzenia, jak również i Izbie, która w miejsce oryginalnych przekazów przesyłanych Dyrekcji jako dowód czynu, sporządzać musi odpisy tychże przekazów, celem możności ich zarachowania w rachunku dla obcych Zarządów pocztowych.

Zaznaczam przy tym, że w razie stwierdzenia jakichkolwiek uchybień w tym kierunku — będę zmuszony pociągnąć winnych do surowej odpowiedzialności.

№ P.P. — 800 z dnia 14 listopada 1936 r.

114.

Interpretacja postanowień § 74 pkt. 2 Ord. Poczt. o „drukach".

Nadanie druku w 20-tu identycznych egzemplarzach na raz nie wystarcza, by tylko dlatego uznać go za druk, gdyż również treść tego druku musi w tym celu posiadać charakter powszechności.

Stwierdziłem, że nie tylko agencje i małe urzędy pocztowe, lecz nawet niektóre większe urzędy błędnie interpretują postanowienia § 74 pkt. 2 ordynacji pocztowej i dlatego przyjmują często jako druki przesyłki, nieodpowiadające warunkom dla druków. Placówki te bowiem mniemają, że na zasadzie wyżej wymienionych postanowień można przyjąć do wysyłki każdy druk, byle jakiej treści, o ile nadano go przy okienku urzędu w ilości najmniej 20-tu identycznych egzemplarzy. Sądzę zatem, że wystarcza, by jakikolwiek druk, o treści nawet osobistej i bieżącej, nadać równocześnie w ilości 20-tu takich samych egzemplarzy, a już przez to samo uzyska on charakter powszechności.

Mniemanie to jest mylne, a oparte na nim postępowanie powoduje dla przedsiębiorstwa straty.

Pkt. 2 § 74 ord. poczt. dotyczy tylko uzyskanych jednym z wymienionych w nim mechanicznych sposobów powielania **odbitek** z takich **oryginałów**, które to orginały (użyte następnie do powielenia) były wykonane **piórem lub maszyną do pisania**. Odbitki zatem wyłącznie takich oryginałów mogą być wysyłane za opłatą dla druków, o ile wysyłający nada je przy okienku urzędu poczt. w ilości najmniej 20-tu identycznych egzemplarzy. Warunek ten atoli dotyczy tylko sposobu wykonania przesyłek dopuszczonych do wysyłania jako druki i nie jest jedynym i wystarczającym do oceny, czy dana przesyłka może być uważaną za druk.

Drugim i również ważnym warunkiem w wypadku kwalifikowania **każdej** przesyłki

jako druku jest okoliczność, czy **treść** jej posiada charakter powszechny w myśl pkt. 2 ust. 2 wyjaśnień do § 74 ord. poczt., § 75 pkt. 1 ord. poczt. i objaśnień do poz. 3 lit. a taryfy pocztowej. Pomimo widocznego charakteru korespodencji bieżącej i osobistej wolno przyjmować jako druki tylko przesyłki wymienione w §§ 76 i 77 ord. poczt., dla których to jedynie przesyłek ustanowiono tamże dopuszczalne wyjątki od ogólnie obowiązującej zasady powszechności treści druków.

Wszystkie druki zatem, czy to dopuszczone do nadawania w pojedynczych egzemplarzach (wymienione w pkt. 1 § 74 ord. poczt.), czy też nadawane przy okienku urzędu na raz w ilości co najmniej 20-tu identycznych egzemplarzy (odbitek z wykonanych piórem lub maszyną do pisania oryginałów) w myśl postanowień pkt. 2 § 74 ord. poczt., **muszą ponadto zawsze posiadać w swej treści charakter powszechności** i dlatego pod tym względem należy je wszystkie zawsze sprawdzać dokładnie tak w urzędach nadawczych jak i oddawczych.

Posiadany charakter korespondencji bieżącej i osobistej nie przeszkadza przyjęciu do wysyłki jako druków tylko tych rodzajów przesyłek, które — jak to wyżej zaznaczyłem — są wyszczególnione **jako wyjątki** w §§ 76 i 77 ord. poczt. i to przy ścisłem przestrzeganiu podanych tam, dozwolonych granic tej wyjątkowości.

№ PP — 40 z dnia 18 listopada 1936 r.

115.

Udzielanie informacyj klientom P. K. O.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № GMO. 660 z d. 6.XI 1936 r. zezwalam placówkom p. t. udzielać osobom zainteresowanym (wpłacającemu względnie właścicielowi konta) informacyj co do wysokości poszczególnych wpłat dokonywanych przez klientów P. K. O. na konta czekowe, jak również dat wykazów dziennych, w których odnośne wpłaty zostały przez zbiornice awizowane.

Od osób żądających powyższych informacyj należy pobierać opłaty w wysokości stawek przewidzianych w taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej za udzielenie informacyji (poz. 98 p. 1.)

№ PRP — 50 z dnia 13 listopada 1936 r.

116.

Wpłaty na konta czekowe P. K. O. cudzoziemców.

Do § 27 Instrukcji w sprawie wykonania przepisów w obrocie pieniężnym z zagranicą — Dz. Urz. M. P. i T. № 19/1936 poz. 46 — wyjaśniam, iż osoby, dokonywujące wpłat na konta czekowe P. K. O. cudzoziemców — mają przedstawić zaświadczenia Banku Polskiego lub banków dewizowych przy każdej wpłacie bez względu na wysokość wpłacanej kwoty.

№ PRP 76 z dnia 14 listopada 1936 r.

117.

Nowe blankiety nadawcze P. K. O.

Komunikuję na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. AK. 159 z dnia 15 listopada 1936 r., że Pocztowa Kasa Oszczędności, uwzględniając życzenia uczestników obrotu czekowego korzystania z blankietów nadawczych z pobraną przez P. K. O. z góry opłatą manipulacyjną, wprowadza nowy typ blankietu nadawczego koloru pomarańczowego, za pomocą którego można uskuteczniać wpłaty bez względu na ich wysokość.

Na blankietach tych w dolnym rogu odcinka pierwszego t. j. na „potwierdzeniu dla wpłacającego“ i odcinka trzeciego, t. j. na „dowodzie wpisu“ umieszony będzie nadruk: „Opłatę pobiera P. K. O.“.

№ PRP. 50 z dnia 19 listopada 1936 r.

PAMIĘTAĆ NALEŻY, ŻE OGŁOSZENIA, ZAWIADOMIENIA, PLAKATY, PROPAGUJĄCE USŁUGI POCZTY, WINNY BYĆ UMIESZCZANE NA WIDOCZNYM MIEJSCU.

ADMINISTRACJA.

118.

Zezwolenie na wywieszenie plakatów propagandowych „Polskiego Radia".

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło „Polskiemu Radiu" w drodze wyjątku na bezpłatne wywieszenie w urzędach p. t. plakatów propagandowych o zniżce opłaty abonamentowej dla posiadających odbiorniki detektorowe.

Plakaty te „Polskie Radio" nadeśle bezpośrednio urzędom do wywieszenia.

Czasokres wywieszenia będzie wynosił 6 miesięcy, poczynając od dnia 15 listopada b. r.

№ OOg — 422 z dnia 18 listopada 1936 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1936 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	**półroczna 2 zł. 40 gr.**	**kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**